

Met hart en ziel

Het RMK heeft steeds een open blik voor de maatschappij gehad. Een creatieve en emotierijke hobby als het zingen kun je haast niet ten uitvoer brengen als je niet met hart en ziel in je omgeving staat. Immers het gevoel, de expressie, de bezieling; zeg maar hart en ziel, bepalen voor een groot gedeelte het succes van een koor. Het is dan ook niet vreemd dat er steeds weer mensen binnen het koor zijn geweest die zich de noden van anderen aantrokken en in hun geestdrift het koor aan hun zijde vonden. Alle reden om daar in deze reeks eens de schijnwerper op te richten.

Zoals elders in dit boek gememoreerd, waren er kontakten tussen het RMK en Polen. Er ontstonden echte vriendschappelijke kontakten, kontakten die tot een verdieping van interesse in elkaars leefwereld leidden. Het gevolg hiervan was dat een aantal RMK-ers de abominabele toestanden in de Poolse weeshuizen bemerkten. Ze zagen de noden en tekorten, er was werkelijk gebrek aan alles. “Ik zie de kinderen nog lopen. Als ze al schoenen aan hadden, waren de neuzen uit de schoenen gesneden, omdat ze eruit gegroeid waren”: tekende ik op uit de mond van een van de organisatoren van destijds. „En hoe blij men in Polen was met alle spullen!“

Weer een heel ander facet van het sociale karakter van het RMK ervaart de Israëlische dansgroep die in 1984 deelnam aan de Parade. De Israëlische groep werd, vanwege gevaar voor terroristische dreigingen, geheel afgezonderd en zeer zwaar bewaakt. Een moeilijke opgave voor de beveiligers en een zware beproeving voor de dansers. Immers, hoe hadden zij zich niet vooraf verheugd op een feest van zang en dans, een feest van samenzijn en verbroedering. Kwalificaties die de Brunssumse Parade tot in alle uithoeken van de wereld waren vooruit gesnel.

In het geheim huurde het RMK het Nonke Buusjke in Schinveld af en de Israëlische groep werd er stiekem naar toe gebracht.

Er werd gezorgd voor eten, drinken en muziek. En ook voor dans, want de dansgroep uit het voormalige Joegoslavië was ook bereid om hier aan mee te werken.

Een feestelijke middag met zang en dans was het gevolg. Goed afgeschermd in de Schinveldse bossen

konden de Israëlische gasten genieten van dit stukje Limburgse historie. Maar wat nog vele malen belangrijker was, ze konden zich een moment vrij en welkom voelen en het beklemmende gevoel van onvrijheid en dreiging even vergeten, de sombere wolken uit hun geest plaats laten maken voor een moment van geluk.

Zomaar een paar voorbeelden waar een vereniging groot in kan zijn.

Verbroedering in de openlucht Goce Delcev en RMK-1921 samen in Nonke Buusjke

Zelfs burgemeester
Hoogland van Brunssum
liet zich niet onbetuigd.